

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Figura recta homini ideo conueniens quia vniuersitatis Rex est: & de signis
superioritatis. Colloquium XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

*Figura recta homini ideo conueniens
quia Vniuersitatis Rex est : & de
signis superioritatis.*

COLLOQVIVM XXXVIII.

THEOL. **C**ONVENIEBAT ergo figura hæc alta, recta, atque excelsa corpori huic, non modo quia homo erat, id est animal rationis compos, & ad cœli contemplationem sicut diximus procreatus, sed etiã quia Regia dignitateungebatur, quam figurã habere decet, quã maximè maiestati interiori conuenientem. Quod quam præclare à diuina prouidentia in alijs minoribus Regnis, aut potius similitudinibus Regnorum huius Vniuersi obseruatum sit, in quibus bestia insigniores notas quasdam corporibus suis præferunt excellentiæ suæ testes ac dignitatis, breuiter videamus. Delphinus piscium Rex coronatus est, sicut Basiliscus serpentum Imperator. Aquila Regina auium, caput plenum Maiestatis & corpus vastum ac accommodatum habet. Leo Rex bestiarum terrestrium an non totus regius

*Plin. l. 8.
c. 22.*

regius est? Ornatur ille immani iubarum monili, caput, oculi flammicantes velut gemmę coruscantes insigniunt, aspectus grauis & terribilis est, color deniq; quo melius Regi conuenire nullus potest auro perquam similis. Apum qui regnum administrat, omnes subditos venustate proportionis, vastitate corporis, & colore ipso antecellit. Primus Rex quem Deus à populo suo salu-
 tari voluit Saulus fuit, insigniter à
 venusta corporis forma commenda-
 tus: incorruptis enim sacrarum li-
 terarum monumentis ad nos perla-
 tum est humeris eum super vniver-
 sum populum eminuisse. Iam Do-
 minus noster communis Vniuersi-
 tatis architectus ab æterno istud cõ-
 filij cœperat, vt hominem Regem
 omnium animantium nominaret, in
 fauorem videlicet diuinitatis suę,
 cuius manifestam imaginem animæ
 ipsius insculperat, quemadmodum
 ex istis verbis luculenter colligitur:

*Faciamus hominem ad imaginem &
 similitudinem nostram, vt præsit pisci-
 bus maris, & volatilibus cœli & be-*

1. Reg. 20.

23.

Gen. 2.

26.

M 3

sijs.

Gen. 1.

stijs, vniuersaq; terra, omniq; repti-
quod mouetur in terra. Fuit ergo
 mago illius fundamentum huius
 excellentiæ, quam ei confestim
 oculos statuit, quãdo ei fasces defe-
 rens, & tenorem iuris exponens ait
Dominamini piscibus maris & volati-
libus cæli, & vniuersis animantibus
que mouentur super terram: accepit
 verò possessionẽ omnium istorum,
 quando ei gregatim ciues terræ ad-
 ducens, vniuersis nomina titulose
 imponi ab Adamo voluit. Quem
 admodum eum ergo Deus anima
 regni capace nobilitauit, ita quoque
 ei corpus excelsum & Maiestatis
 animæ conuenientissimum, ac quam
 maximè idoneum ad authoritatem
 & respectum sui, sensibus anima-
 lium, imprimendum contulisse ex-
 istimandum est. Verùm postquam
 ille rebus nouis studens Deo rebel-
 lauit, idem omninò ei accidit, quod
 Principi alicui euenire solet, cum
 iugum subditi cum excusserunt, ab
 eo secessionem fecerunt, iam eum
 non vt Regem, sed vt Tyrannum vi-
 olentum ceruicibus suis incumben-

tem agnoscunt. Nec enim Optimates & potentiores tantum vt Tygres & Leones, sed plebei etiam, sed infirmi ordines, mures, auiculæ, muscæ, & id generis animantes hilari animo Dictatorem hūc suum tulissent, ei paruissent, si ipse voci etiam diuinæ morem sibi gerendum esse existimasset: ita ergo per peccatum factū est, vt iuris illa executio & Domini, quod homini in bestias delatum erat, possessio suspensa fuerit, & in archiuis naturæ humanæ relicta.

Hugo de S. Vict. in annot. in Gen.

Executio iuris & domini in bestias homini collatum suspenditur.

Et ecce tamen, quæ Dei bonitas est, relicta sunt Imperatori isti designato signa quædam ac notæ, tum ad confirmandum & adiuuandum pauperculum istud animal, tum ad fidem ei faciendum, quod tantarum rerum naufragium fecerit, & odium ei sanctum quoddam ingenerandū, quo peccatum tot malorum caput detestetur. Primum signum est quod ei vtilia nonnulla & perquam necessaria animantia relicta sunt, eius imperio subiecta, & fidei regię

*Leenam
religiosus
ducit ac
ligat.*

*Obediē-
tia vis.*

*Idem in
Hyber-
nia pre-
cibus S.*

*Patricij
factum
aiunt.*

*Dial. 3.
con. Ma-
gdeburg.*

*Res ad-
mirāda.*

commendata: quemadmodum sunt
æqui, boues, asini, cameli, oues, ca-
præ, bubali, & alia quæ turmatim
sæpè pueri etiam ducere norunt mi-
nimo subiectorum & subditorum
etiam imbecilliores. Secundū, quod
effera nonnulla & omnis mansuetu-
dinis expertia hominum obedi-
entiæ voluit subiacere, in fauo-
rem quendam specialem seruorum
suorum ac amicorum. De Iohanne
Pauli Abbatis discipulo, incorrup-
tis historiæ monumentis config-
natum est, zelo eum quodā obedi-
entiæ singulari pollentem, iussu supe-
rioris immanem continuò leenam
adduxisse, & non aliter quam hæcū
allegasse. Iam & locupletissimi te-
stes sunt, qui Apostoli præcepto, om-
nes serpentes ex Insula Melita
proscriptos affirmant, & post vnus
morsum, cuius Apostolorum acta
meminerunt, nullum tota in ea in-
sula conspectum fuisse asseuerant.
Author est etiam Alanus Copus eos
qui 25. Ianuarij cōuersioni huius ex-
imij Doctoris sacra nascuntur, ser-
pentes regere, & earum pestiferos
mor-

morsus sola salua sanare posse: ad-
 eò videlicet id cœlesti illi numini
 cordi est, vt sanctis suis honor adhi-
 beatur & reuerentia digna præste-
 tur. Narrat D. Gregorius in Dialogis
 suis religiosum quendam domus
 Fundanæ topiarium serpenti in
 medio horto reperto, vt se seque-
 retur præcepisse, paruisse ani-
 mal & præeuntem Ducem ad fora-
 men vsque subsecutum, per quod
 fur olera ablaturus ingredi confue-
 uerat: iussum ergo denuò eum locū
 tandiu obseruare donec aliud ei in-
 iungeretur, substituisse serpentem, &
 confestim in humo explicatum non
 ante cessisse, quam fur reuersus & e-
 ius conspectu territus refugisset, &
 verò quo vellet migrandi copiam à
 magistro suo accepisset. Talis nunc
 itaque homini in animantes pote-
 stas, tale imperium, istiusmodi vis
 fuisset, si anima rectus perstitisset,
 quemadmodum corpore permansit.
 At ecce idem Dominus mirabilium
 artifex & operator, eodem credo fi-
 ne quem supra attigimus populis
 nonnullis, & certis quibusdam ho-

*S. Greg.
 2. Dia 3.
 Serpens
 religiosè
 obediuit.*

*Plin. li. 8.**c. 25. l. 28.**c. 3.**Vis Ten-
tyriorum
admirā-
da in cro-
codilos.**Crocodili
deuorata
corpora
reuomere
coguntur.*

minibus singularem planè vim im-
pertiuir, qua ipsa animalium ferè o-
mnium crudelissima mulcere pos-
sunt ac subiugare. Testis est post
Strabonem & Diodorum Plinius,
eos qui insulam Tentyrim insidēt,
exiguos corporis statu, animis in-
gentes planè esse. & cùm à Nilo Ae-
gyptiorum flumine haud ita longè
femoti sint, de Crocodilis quidli-
bet agere: adeò vt venatum eos ex-
euntes & natantes pueros obser-
uantes, audacia mirabili inuadant,
eos vt equos subigant, & si reiecto
capite morsum minitentur, clau-
ijs in os coniecta fauces oppleant,
sicque in terram ceu captiuos pro-
tractos, vt quos deuorarunt pue-
ros euomant, compellant: neque
tantum corporum & animi vi ista
geri, sed ipsa etiam voce, halitu &
odore furibundas istas bestias effu-
gari, adeò vt in tota Insula nun-
quam Crocodilus audeat compare-
re. Meminit idem qui supra Plinius
post Varronem in Barbaria popu-
lum reperiri, Psylli veteribus di-
ctum, cui illud à natura singulari
bene-

beneficio concessum fuerit, vt serpentes occiderent atq; depellerent, adeò vt experimentum pudicitiae foeminarum, simulac eæ enixæ fuissent, infantes pestilentissimis quibusque serpentibus presentarint, vt si in fugam acti cessissent, suæ domi liberos prognatos esse animaduertent. Narrat idem non eodem loco ex Philarchi relatione, *Aspidem*, *Plin. l. 10. c. 74.* cum ad mensam cuiusdam veniens in Aegypto, aleretur assidue, enixam catulos, quorum ab vno filium hospitis interemptum: illam reuersam ad consuetudinem cibi, intellexisse culpam, & necem intulisse catula, nec postea in tectum id reuersam. Ecce tibi familiaritatem, ac si etiã placet necessitudinis iura inter bestias maximè virulètas, & Dominos summa fide studioq; cõseruata: atq; hæc admodum causa fuit, quare Eua nullo timore p̄pedita serpentem, per quem diabolus loquebatur accesserit, quippe cum eam sibi subditum sciret, & vim inferre nullam aut detrimētum posse cognosceret, *Chryso. 26 in Ge.* quemadmodum præclare D. Chryso. animaduertit. Nunc quæ hæctenus

ex locupletissimi Historiographi
 Plinij monumentis à nobis allata
 sunt, si cui vana & vero parum simili-
 lia esse videantur, cum necesse est
 susq; deq; ferre, vtrum incorruptæ
 antiquitati fidem arroget, an quæ ab
 ea percensentur leuia & fabulosa
 esse arbitretur: etsi in ijs nihil omni-
 nõ reperire possis, quod aut fide ma-
 ius sit, aut rationi reclamet, aut vero
 etiam experientia ipsi contradicat.
 Docet autem hoc loco potius & fi-
 des, & ratio, iure diuino pariter ac
 naturali hominẽ Creaturis præfectũ
 esse. Loquuntur ipsæ sacra litera, vt
 ante audiimus, ipsi Philosophi na-
 turæ, tantum lumen & aurigantem
 rationem secuti, id agnoscunt, et-
 si eo vsque ingenij acie penetrare
 non potuerunt, vt intelligerent exe-
 cutionem huius Dominij per pecca-
 tum suspensam esse, & hominem
 absque delicto fuisse, in bestias legi-
 timum imperium obtinere debuisse.
 Scimus Magni Alexandri Buce-
 phalum, Regem suum probè semper
 cognouisse, ob eamque causam præ-
 ter eum Sessorem planè nullum pati

voluisse. Sextus hic admodum supra
 trigessimus annus est, cum in Del-
 phinatus ciuitate Biansson appella-
 ta, ancilla hospiti operam dabat,
 quæ non aliter quam asinas, fu-
 riosissimos quosque equos & mu-
 los temporibus nundinarum ad he-
 rum depulso ad eò peritè tractabat,
 prorsus vt eos in ancilla hac, signa
 quædam istius superioritatis intel-
 lexisse arbitrari potuisses. Et quis nõ
 videt Deum his ostendere velle, in-
 tegrum penes hominem belluarum
 imperium esse debuisse, quemadmo-
 dum nunc id quibusdam adhuc cõ-
 cedit & elargitur? Atque si illud et-
 iam verum est Leoni eum mirabilè
 quendam galli gallinacei timorem
 impressisse, Elephantem conspecto
 muremeticulosum esse voluisse, cū
 tamen cætoroqui ij longè maiorib⁹,
 quam isti viribus polleant, neque
 earum vim vlllo modo pertimescāt,
 annon & illud fidem à nobis impe-
 trare potest, nihil vt dubitemus ser-
 pentibus cum etiam & Crocodilis
 occultam quandam certorum ho-
 minum alijs superiorum formidinē

*Ancilla
 cauponia
 mira e-
 quorum
 furiosorū
 domitrix*

*Leo gal-
 lum, Ele-
 phantus
 murem
 timet.*

Pl. l. 8. c. 10.

impressisse, quo videlicet istis qua
vestigijs in cognitionem iuris & im
perij nostri veniamus, quo absque
peccato fuisset, vti fruique potera
mus. Vnde etiam illud liquidò & e
uidenter constat, qua arrogantia (om
nium reuera illo hæresum aut e
natarum aut nascendarum funda
mento ac fonte) sumus, sensus nos
solùm nostri deliria sequentes, &
vani iudicij opinione persuasos, ni
hil credere velle, quod nos fieri non
posse suspicamur, sicque cælum ocu
lorum nostrorum acie mensurando
dextrâ diuinæ illius omnipotentia
stolidarum nostrarum cogitationū
pede metiri. Quod reuera vt dixim
omnium hæresum seminariū est, &
superbissimorum hæreticorū docu
mentū, qui iudicij sui lance, omnia
exanimâtes, nihil credere in animū
inducūt, quod illi putidis suis cere
bris capere assequique non possunt,
ipsamq; adeò etiam Scripturam sa
cram occultè & ex insidijs lauerni
onum instar tot crucibus & obelis
insigniunt, tot cuniculis quo eam e
uertant, suffodiunt, tot vineas quib

bus in diuersam eam trahant sententiam, ad illam agunt, quot commentis, quot phantasijs diffluunt & occupantur.

Alia duo indicia quibus homo bestiarum imperium accepisse demonstratur.

COLLOQUIVM XXXIX.

ACCEDIT nunc istis tertium admodum indicium, quo homini in bestias dominium delatum fuisse agnoscas, dum videlicet eas aut vi domat & subigit, aut efferatas arte mansuefacit atque curat. Ac primum quidem vel mediocriter literatorum latere neminem potest, veteres Orientales, & nostra etiam tempestate Indos, vulgariter in bellis Elephantos vsurpasse. Notum adhuc quoque est, complures ex Imperatoribus Romanis curribus leones religasse, exemplum *Plin. li 8. cap. 16.* videlicet Marci Antonij secutos, qui